

saaledes at det er Overretten, som, naar den finder disse Henstillinger begrundede, affiger en Kjendelse, hvorved den paalægger Underdommeren at optage nye Forhør paa den og den Maade, har det været nødvendigt paa Grund af den færegne Procedure, som finder Sted for Høiesteret ogsaa i Justitsfager, at Høiesteretsfagføreren maa tilveiebringe de fornødne Oplysninger i Sagen, forinden Sagen forelægges for Høiesteret. Dette har ganske naturligt ført til, at Høiesteretsfagførere i Reglen — det glæder mig at kunne sige det — med megen Omhu have udført ogsaa den Del af deres Hverv og derfor ikke sjældent virkelig have tilveiebragt fuldstændig nye og værdifulde Oplysninger for Høiesteret, forinden Sagen kom til dens Afgjørelse, og Høiesteretsfagførere have i alt Fald hidtil, og jeg kan sige, at det er meget heldigt, nydt en saadan Autoritet, at det sjældent er faldet nogen Underdommer ind at ville negte at efterkomme en Høiesteretsfagførers Begjæring eller Henstilling om flige nye Forhør. Jeg mener, at det er ganske naturligt, at Sagen er kommen til at staa paa den Maade, og det vil vanfælig falde en Underdommer ind at negte at efterkomme en Høiesteretsfagførers Henstilling, fordi han, hvis han gjør det, og det befindes, at Høiesteretsfagføreren Henstilling har været begrundet, udsætter sig for at faae en Reprimande af Høiesteret, fordi han ikke har efterkommet denne Begjæring. Og Underdommerne holde ikke meget af at faae den Slags Reprimander. Derved tror jeg imidlertid ogsaa, man maa lade det blive. Jeg tror ikke, man maa stille Forholdet paa Spidsen, saaledes at det praktiske Resultat let kan blive et andet end det, man ønsker. Man har Exempler, især i de senere Aar, paa, at en Forhørsdommer ikke har efterkommet Requisitioner af en Høiesteretsfagfører, og man har Exempler paa, at Høiesteret misbilligede en saadan Færd fra vedkommende Forhørsdommers Side, og ogsaa Exempler paa, at Høiesteret ikke har misbilliget, men har erkjendt, at vedkommende Forhørsdommer har været berettiget til at negte at efterkomme Høiesteretsfagføreren Forlangende. — Hvis de ærede Repræsentanter fra Bornholm anse det for at være uskikligt og magtpaaliggende for Bornholm indtil videre at forblive som hidtil uden den sædvanlige 2den Instants i Justitsfager, indtil vi i det Hele taget faae en Reform af vor kriminelle Retspleie, og hvis Thinget vil følge de bornholmste Repræsentanters Ønske i den Henseende, saa vil jeg anbefale, at man gjør det af Hensyn til disse bornholmste Ønsker, men uden at

indblænde saadanne Elementer af stykkevis Reform i den kriminelle Retspleie, som skulder sig i dette Forslag til en motiveret Dagsorden, som det ærede Flertal har indstillet. Lad saa Lovforslaget hvile til bedre Tider. Det foreskriver mig, at Folkethinget dog skulde tage i Betænkning at antage en Dagsorden, hvori man i fuldstændig Modsetning til, hvad der er udtalt af Landets Høiesteret, udtaler, at man mener, at dette Forhold er godt nok.

Blem: Jeg havde forøvrigt ikke tænkt paa synderlig i denne Debat at ville faae Ordet og forlænge den, idet jeg ikke skønner, at den egentlig kunde vælte saa stor Opmærksomhed i det høie Folkething. Jeg kunde ogsaa indskrænke mig til korte Bemærkninger, da jeg kan slutte mig til de Udtalelser, som fremkom fra den ærede Ordfører, og ogsaa tillade mig at henvise til mine Udtalelser fra Sagens første Behandling den 7de Januar dette Aar. Naar vi Medlemmer fra Bornholm her i Udvalget have tilladt os at komme med denne Indstilling, og de andre Medlemmer af Udvalget ere gaaede med dertil, saa er det navnlig af Hensyn til, at Bornholmierne, efter hvad vi i alt Fald tro at have erfareet, ønske at beholde de Tilstande, man har, indtil videre, idet vi haabe, at den Tid ikke ligger alt for fjernt, at man her i Rigsdagen kunde komme til at behandle den store Retsreform, saa at vi her i Landet kunde komme til en Retstilstand, som er mere tidsvarende, eller gaa over til Mundtlighed og Offentlighed i Retspleien. Hvad de Grunde angaar, der tale for, at man paa Bornholm ønsker at beholde den dervedværende Retstilstand, skal jeg tillade mig at henvise til ogsaa nogle andre Grunde, end hvad der er kommet frem, saavel fra det ærede Medlem for Viborg Amts 2den Valgkreds (Klein) som fra den ærede Ordfører for Mindretallet (Brockenhuus-Schaal). De have udtalt, at det kun skulde være Hensynet til Baretægtsarrestanterne og Hensynet til, at den nuværende Tilstand er billigere. Nei, Hensynet er ikke alene dette, det er ogsaa det, at Retsafgjørelserne ere hurtigere. Jeg skal tillade mig at henvise til blot eet Exempel. Det indtraf for en af mine Naboer den 29de Marts 1886, at hans Gaard brændte. Han blev mistænkt, taget i Forhør og sat i Baretægtsarrest, uden at der dog fremkom noget Graverende mod ham. Saa opdagedes det, at der var en Feil i hans Police med Assuranceelskabet for Bo og Løsøre, som ikke var bleven opdaget under det første Forhør, og han havde vistnok ogsaa i Forhøret strax givet et mindre betænk-